

rømme, at hvis der, naar nu Lønningerne forbedres, findes Landinspektører, som attraa Stillingerne og ere kvalificerede dertil, gaa de naturligvis forud for de afskedigede Officerer. Det er der ikke noget at sige til, men der er efter min Formening heller ikke det allermindste at indvende imod, at Landbrugsministeriet har antaget afskedigede Officerer, fordi det ikke kunde faa Landinspektører, som det egentlig var Forudsætningen, man vilde have til disse Pladser.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg vil bringe det ærede Udvalg en Tak for den Stilling, det har taget. Trods det, at der her nede har lydt nogen Kritik af forskellig Art, er jo Forholdet saaledes, at af Udvalgets 15 Medlemmer have de 14 helt og holdent sluttet sig til Forslaget, og der er jo ogsaa mellem de 14 og mig fuldstændig Enighed med Hensyn til det. Jeg tør da nogenlunde roligt gaa ud fra, at Forslaget vil blive gennemført her i Tinget i en Skikkelse, som jeg kan modtage, og det er jeg taknemmelig for, thi jeg tror, vi her staa overfor en Reform, som kræver sin Løsning. Jeg skal meget kort omtale de Ting, der have været fremme under Debatten. Jeg skal gøre det meget kort, fordi det jo er ønskeligt, at vi kunne føre denne Sag til Ende i dette Møde, og jeg finder heller ikke nogen Grund til at tale længe derom.

Det er jo navnlig de ærede Medlemmer for Sorø (Poul Christensen) og for Helsingør (Chr. Rasmussen), som have været fremme med Kritikken. Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) eller rettere hans Gruppe krævede i Fjor meget stærkt, at denne Lov skulde komme frem, og bebøjedede mig, at jeg ikke havde forelagt den allerede i forrige Samling. Det forbavser mig derfor, at det netop skal være ham og hans Partifæller, der ere de eneste, der ikke ville være med til Loven i Aar. Det ærede Medlem sagde, at det havde været bedre først at nedsætte en Kommission, der skulde lave det hele om, og saa bag efter tage Lønningsloven. Han sagde, at Udenrigsministeriet havde vist Vejen, det havde erkendt, at Forholdene vare uheldige i dette Ministerium, derfor havde det nedsat en Kommission, og der-

for vare dets Embedsmænd ikke med paa Loven. Men Forholdet er jo aldeles ikke det, at Grunden til denne Kommission er de indre Forhold i Udenrigsministeriet, Spørgsmaalet om Arbejdstiden og sligt i Udenrigsministeriet. Grunden er Forholdet mellem Udenrigsministeriet og Legationerne, Grunden er Forhold, der staa i Forbindelse med, hvorledes vi kunne faa de bedste Betingelser for vor Handels Udvikling. Slige Ting komme ind under denne Kommissions Forhandlinger, men da Resultatet af disse Forhandlinger sandsynligvis ogsaa vil give sig Udslag baade i det Antal Embedsmænd, der bliver at ansætte i Udenrigsministeriet, og Arten af dem, er det rimeligt, at de ikke komme med paa denne Lønningslov. Den samme Grund foreligger ikke for de andre Ministerier.

Det ærede Medlem urgerede saa meget stærkt, at Forholdene vare meget uheldige, og han og det ærede Medlem for Helsingør motiverede det med, at der er en Række Embeds- og Bestillingsmænd oppe i den saakaldte røde Bygning, der have andre Indtægter end deres Lønninger, de saakaldte Ben, og det ærede Medlem for Helsingør gav en lang Liste over Folk, der havde saadanne Ben, og viste, at der var nogle af dem, der endog havde ret betydelige Ekstraandtægter. Det forekommer mig, at dette er et meget daarligt Argument for, at vi ikke skulde give en Lønningslov. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem for Helsingør heller ikke drog denne Konsekvens, men det ærede Medlem for Sorø drog den. Det er nemlig ganske forstaaeligt, at saaledes har det udviklet sig, netop fordi Lønningerne have været aldeles utilstrækkelige. Naar man nu gennem mere end 30 Aar har lønnet Folk saaledes, at ethvert Menneske kunde vide, at de Folk aldeles ikke vilde kunne leve blot tilnærmelsesvis saaledes, som Folk i deres sociale Stilling pleje at leve, for de Lønninger, de fik, var det en given Ting, at saa var der ikke andet for dem at gøre end saa vidt muligt at faa noget at bestille og fortjene udenfor, og de overordnede, de have haft, have ikke været saa haardhjertede, at de have nægtet deres Samtykke dertil. Jeg gad for øvrigt vide, hvorledes de skulde være saa haard-